

Bài Học 8

* 15 Tháng 11 – 21 Tháng 11

Đức Khiêm Nhường Đến Từ Sự Khôn Ngoan Thiên Thượng

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Gia-cơ 3:13 – 4:10; Phục truyền 4:6; Ga-la-ti 5:17; Giê-rê-mi 3:6-10, 20; Công vụ 19:13-16; Thi thiên 24:3-6.*

Câu Gốc: “Hãy hạ mình xuống trước mặt Chúa, thì Ngài nhắc anh em lên” (Gia-cơ 4:10).

Tại trong các công sở, lớn hoặc nhỏ, các nhân viên ai ai cũng đều muốn được thăng chức. Có những người nghĩ rằng họ phải được thăng chức cho dầu họ chưa làm gì để đáng được lên chức. Khi có cái thái độ này, người nhân viên sẽ cố gắng tìm cách làm cho chủ phải cho mình lên chức. Họ có thể nịnh bợ chủ và có lời chê bai các đồng nghiệp khác. Họ rất ích kỷ khi họ muốn được lên chức. Chúng ta có thể nghĩ rằng cái thái độ ích kỷ kể trên chỉ xảy ra trong những hãng xưởng ngoài đời, và hội thánh không có những vấn đề này. Nhưng thật đáng buồn, Kinh Thánh cho thấy sự “khôn ngoan” của thế gian cũng xảy đến trong vòng các tín đồ.

Bài học tuần này sẽ cho chúng ta thấy Lời Chúa nói gì về vấn đề đáng buồn này.

Đức Khiêm Nhường Đến Sự Khôn Ngoan

Chúa hỏi “Ai là người khôn ngoan và trí thức giữa vòng anh chị em? Người ấy hãy thể hiện điều ấy qua cách cư xử tốt đẹp. Người khôn ngoan không hờn hĩnh khi họ làm việc lành.” Không hờn hĩnh khi cư xử tốt đẹp? Điều này có nghĩa là gì?

Trong Kinh Thánh, sự khôn ngoan biểu lộ qua cách cư xử và cách sống của một người. Đức Chúa Giê-su dạy rằng, “sự khôn ngoan được xưng là phải, bởi những việc làm của sự ấy” (Ma-thi-ơ 11:19).

Trong toàn Cựu Ước, “khôn ngoan và thông hiểu” chỉ được tìm thấy trong lời cảnh cáo mà Môi-se dặn bảo dân Y-sơ-ra-ên. Ông khuyên họ hãy đi theo luật pháp mà Đức Chúa Trời đã truyền cho họ. “Vậy các ngươi hãy giữ làm theo các mạng lệnh và luật lệ này; vì ấy là sự khôn ngoan và thông sáng của các ngươi trước mặt các dân tộc; họ nghe nói về các luật lệ này, sẽ nói rằng: Dân này là một dân khôn ngoan và thông sáng không hai!” (Phục truyền 4:6).

Gia-cơ 3:11 nói đến giòng suối nước đắng là giòng nước ganh tị và tranh dành hơn kém, chạy theo những lợi ích cho riêng mình trong hội thánh (câu 14). Nếu chúng ta không chọn để chết đi bản ngã và đầu phục lòng mình cho Chúa, thì hết thảy chúng ta đều có thể có cùng cái thái độ mà ông Gia-cơ đã nói trong câu này.

Hãy suy gẫm về những chữ “đức nhu mì của sự khôn ngoan.” Cho biết có những hoàn cảnh nào mà sự khôn ngoan này rất hữu ích?

Thứ Hai * 17 Tháng 11

Hai Sự Khôn Ngoan

Hãy Đọc Gia-cơ:15,16). Ông Gia-cơ diễn tả sự khôn ngoan của thế gian như thế nào? Trong thế gian chúng ta thấy sự “khôn ngoan” này xảy ra như thế nào? và cả trong hội thánh nữa?

Sự khôn ngoan mà chúng ta có theo thế gian, còn là sự khôn ngoan từ quỷ dữ, là sự khôn ngoan không phải do Thánh Linh Đức Chúa Trời soi dẫn. Vua Sô-lô-môn đã gọi sự khôn ngoan này là “đường nó xem chừng như đúng nhưng rồi đi đến chỗ diệt vong” (Châm Ngôn 14:12; 16:25). Sự khôn ngoan này mang đến sự hủy hại. Nếu lòng ganh tị và sự tự cao được nung đúc, thì kết quả mang lại sẽ là sự bất hòa và tranh cãi. Điều này đã xảy ra tại hội thánh Cô-rinh-tô (2 Cô-rinh-tô 12:20). Ông Phao-lô đã liệt kê các hành động của tình trạng này, và một số các hành động này cùng có chung một đặc điểm.

Hãy Đọc Gia-cơ 3:17, 18; Giăng 3:3-7; Cô-lô-se 3:1, 2. Tất cả các câu này cho chúng ta thấy gì về sự khôn ngoan thiên thượng?

Sự khôn ngoan thiên thượng đầy sự nhân từ và các trái tốt lành. Ông Gia-cơ chú trọng đến sự vâng phục và hành vi tốt vì đây là trái của đức tin. Nhưng sự nhân từ đóng một vai trò quan trọng trong sự đoán xét (Gia-cơ 2:13). Nói cách khác, những tín đồ khôn ngoan thật là những kẻ nhu mì như Đức Chúa Giê-su, và họ cũng có sự hòa bình, hiền hậu, nhân từ, tha thứ, và sẵn sàng bỏ qua những lỗi lầm của người khác. Họ không khó khăn hay bắt bẻ hoặc đoán xét kẻ khác.

Rất dễ cho chúng ta vấp phạm và sa ngã theo con đường của thế gian. Hãy tự dò xét chính mình: bao nhiêu sự khôn ngoan của thế gian, không phải khôn ngoan của thiên đàng, đã ảnh hưởng cách bạn sống?

Lý Do Gây Sự Bất Đồng Và Tranh Cãi

Hãy nghĩ “Bởi đâu có sự xung đột và bởi đâu có sự tranh chấp giữa anh chị em? Chẳng phải là do những dục vọng đang đánh nhau trong các chi thể của anh chị em sao?” (Bản Dịch 2011). Xin cũng đọc Ga-la-ti 5:17. Điều căn bản chính nào cả hai câu Kinh Thánh này đồng nói đến?

Mở đầu của Gia-cơ đoạn 4 cho thấy trong vòng tín hữu có sự phân rẽ vì những sự tranh chấp trong hội thánh. Có một lý do tiềm tàng gây nên sự gây gổ tranh chấp ra mặt. Đó là “dục vọng cá nhân”. Đó là niềm khao khát ham muốn do tội lỗi nung đốt, mà ông Phao-lô đã dùng chữ “xác thịt” để gọi nó. Dục vọng ấy tranh chấp với những điều khao khát thiêng liêng. Đời sống mỗi Cơ-đốc nhân là một cuộc tranh đấu liên tục. Nếu cuộc tranh đấu nội tâm này không được quản trị bởi “sự khôn ngoan từ trên cao” (Gia-cơ 3:17) thì nó sẽ lan tràn ra, và ảnh hưởng hội thánh và gây chia rẽ cũng như gây sự nản lòng cho các tín đồ.

Hãy Đọc Gia-cơ 4:2, 3. Những dục vọng tội lỗi nào mà ông Gia-cơ ghi rõ ràng trong các câu này? Và tại sao chúng ảnh hưởng hội thánh?

Các câu này cho thấy những luật pháp của Mười Điều Răn mà người ta đã vi phạm. Nan đề chính là lòng cạnh tranh, ghen ghét và muốn giành những gì người khác có (thể chất cũng như thiêng liêng) mà mình không có (đọc lại Gia-cơ 3:14, 16). Đây là cũng cùng các nan đề mà Đức Chúa Giê-su đã nói lên trong Bài Giảng Trên Núi của Ngài. Trong Bài Giảng của Ngài, Đức Chúa Giê-su không phải chỉ nói hành động bên ngoài mà đã chú trọng đến tư dục trong lòng người. Bởi vậy sự giận ghét cũng không khác chi tội giết người.

Kết Bạn Với Thế Gian

Hãy Đọc Gia-cơ 4:2-4. Tại sao ông Gia-cơ lại gọi những người ông viết thư này cho là “kẻ ngoại tình”? Xin đọc các câu Kinh Thánh trong Giê-rê-mi 3:6-10, 20; Ê-sai 54:5; Giê-rê-mi 2:2; và Lu-ca 16:13.

Ông Gia-cơ dùng thí dụ mà Kinh Thánh thường dùng ấy là gọi Y-sơ-ra-ên là nàng dâu (người vợ mới) của Đức Chúa Trời. Ông nói rằng các tín đồ đã đi theo những phong tục tập quán của thế gian hay họ đã chịu ảnh hưởng của thế gian qua hành vi và thái độ của họ nên chẳng khác khi đời sống thiêng liêng của họ đã ngoại tình và không còn chính chuyên.

Trong câu kế, Gia-cơ 4:5, không phải là một câu dễ hiểu. Có người còn cho đây là câu khó hiểu nhất trong toàn Tân Ước! Bởi vì bản chính bằng tiếng Gờ-réc không rõ ràng, bản dịch sang Anh ngữ cũng rất khó. Nhiều bản dịch nói đến chữ “thần linh” ở đây là Đức Thánh Linh, có bản khác nói rằng đây chỉ về tâm linh của cá nhân con người. Nếu chúng ta phân tích kỹ văn phạm của hai câu 5 và 6 thì chúng ta có thể nghĩ rằng, “Hay anh chị em nghĩ rằng Kinh Thánh dạy cũng là vô ích về lòng ganh tị? Tâm linh mà Đức Chúa Trời đặt trong lòng chúng ta có nhiều tư dục đi đến chỗ ganh tị, nhưng ân điển Đức Chúa Trời ban lại càng nhiều hơn. Bởi vậy Ngài phán, “Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo nhưng ban ân điển cho kẻ hạ mình.” (Gia-cơ 4:5,6, bản dịch theo soạn giả bài học TSB).

Như các câu 1-4 đã nói tỏ tường, lòng người (tâm linh) đầy những điều khát khao. Lòng khát khao hay dục vọng con người không có gì là sai cả, nhưng khi chúng ta để cho tội lỗi ảnh hưởng tư dục mình thì nó đưa những khát khao của con người trở thành những động lực cho hành vi hay cá tính tội lỗi. Chỉ nhờ ân điển của Chúa mới giúp chúng ta chống trả lại nan đề ấy. Những người càng kiêu ngạo càng tự cao, họ đã tự đặt họ vào một địa vị không thể nào dễ dàng nhận chịu ân điển ấy. Có người đã viết là chúng ta nhận lãnh ân điển của Chúa không khác nào một người cầm cái lon xin nước đổ ra từ một thác nước. Một người biết mình không ra gì và hiểu mình cần ân điển, thì mới có thể hạ mình xin nhờ nơi lòng nhân từ của Đức Chúa Trời.

Hãy tự kiểm điểm con người mình. Điều gì làm bạn nghĩ là mình xứng đáng được nhận sự cứu rỗi? Câu trả lời của bạn giúp bạn hiểu thế nào về nhu cầu lớn lao về ân điển Chúa cho đời bạn. Tại sao chỉ có Thập Tự Giá, và chỉ Thập Tự Giá mà thôi mới cung ứng được nhu cầu của bạn?

Qui P hục Đức Chúa Trời

Chúng ta “Hãy phục Đức Chúa Trời; hãy chống trả ma quỷ, thì nó sẽ lánh xa anh em.” (Gia-cơ 4:7). Chúng ta hãy theo dõi thứ tự của lời khuyên dạy này. Nếu chúng ta tự sức mình trước hết chống cự lại ma quỷ, chúng ta có thể thành công không?

Hãy Đọc Gia-cơ 4:8-10. Các lời cảnh báo này có liên hệ với nhau không, và liên hệ thế nào? Các lời này cho thấy chúng cần thiết thế nào trong việc qui phục đời sống chúng ta cho Đức Chúa Trời?

Qua các câu này, ông Gia-cơ thúc giục chúng ta cần phải thay đổi, và các câu này như là tóm tắt lại tất cả những gì ông đã dạy từ 3:13. Sự kêu gọi qui phục Đức Chúa Trời không chỉ là một lời cảnh cáo, mà còn là một lời kêu gọi mọi tội nhân hãy có sự ăn năn, như Đức Chúa Jesus đã kêu gọi mọi kẻ có tội (Lu-ca 5:32).

Một người phải ăn năn như thế nào? Những bước mà ông Gia-cơ nói đến (giống như lời Thi Thiên 24:3-6): Thứ nhất, đến gần cùng Đức Chúa Trời hơn, thì Ngài sẽ gần chúng ta; Thứ hai, rửa sạch tay mình và làm cho lòng mình trong sạch (rửa sạch hành vi và tâm lòng); Thứ ba, hãy than khóc vì ý thức mình chẳng ra gì. Chúng ta phải hiểu được điều gì mình cần trước khi chúng ta có thể xin Đức Chúa Trời ban cho vì ân điển của Ngài.

“Hãy hạ mình xuống trước mặt Chúa thì Ngài sẽ nhắc anh em lên.” (Gia-cơ 4:10). Giải thích lời khuyên này? Mỗi người hãy tự hỏi mình phải hạ mình như thế nào? Làm sao chúng ta có thể học theo gương hạ mình của Đức Chúa Giê-su?

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Có nhiều người mang một tâm lòng nặng nề và lo âu vì họ muốn được giống và hòa đồng với thế gian. Họ đã chọn việc làm của thế gian, chấp nhận những nan đề của thế gian, và làm theo các tư tưởng của thế gian. Bởi vậy cá tính của họ đã bị hoen ố, và đời sống họ trở nên đầy gánh nặng. Để thỏa mãn những dục vọng và các điều khao khát của thế gian, họ đã đè nén lương tâm và mang trên mình thêm gánh nặng của sự hối tiếc và buồn thảm. Sự lo lắng của họ đã làm mệt mỏi đời sống họ. Đức Chúa Giê-su đã kêu gọi họ hãy bỏ qua một bên gánh nặng nô lệ này . . . Ngài nhắc nhở họ hãy, trước hết, tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài. Và Ngài hứa rằng mọi điều khác mà họ cần cho cuộc đời nơi trần thế sẽ được ban thêm cho họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages* (Hy Vọng Muôn Đời), trang 330.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Đọc lại lời bà Ellen G. White viết trên. Trong đời sống hằng ngày, chúng ta làm để có được bao nhiêu điều của thế gian? Có phải tất cả những điều ấy đều sai lầm? Chúng ta thường nghe nói đến những người dường như có tất cả những rồi cuộc đời họ lại bại hoại. Các câu chuyện ấy dạy gì cho chúng ta về sự phù du của những điều trên thế gian? Chúng ta có thể cố gắng chống cự sự cám dỗ của thế gian bằng cách nào, và làm thế nào để giữ cho những người trẻ tuổi của chúng ta không sa vào những bẫy lưới này?
- 2 Hãy nghĩ cẩn kỹ về cái tư tưởng của sự hạ mình và khiêm nhường. Tại sao điều này rất là cần yếu cho đời sống Cơ-đốc nhân? Tại sao sự kiêu ngạo thật là nguy hiểm cho một người muốn đi theo Chúa và còn có thể đưa đến sự chết mất?